

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Centrum Usług Logistycznych z siedzibą w W.
przeciwko Teatrowi Rewiowemu V. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 listopada 2012 r.,

zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 stycznia 2012 r.,

- 1) **prostuje zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wpisuje jako oznaczenie powoda "Centrum Usług Logistycznych z siedzibą w W." zamiast błędnie wpisanego oznaczenia "Skarb Państwa - Centrum Usług Logistycznych z siedzibą w P.";**
- 2) **uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 3) **zasądza na rzecz pozwanej od powoda kwotę 2700 /dwa tysiące siedemset/ złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego;**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 10 listopada 2011 r. oraz odrzucił na podstawie art. 328 § 1 zd. 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 387 § 1 i 3 k.p.c. wniosek o sporządzenie uzasadnienia. Sąd uznał, że uchybienie przez pozwanego terminowi do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia miało charakter zawiniony, bowiem doręczenie pozwanej zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej było prawidłowe, a w konsekwencji wniosek jako spóźniony podlega odrzuceniu.

Powyższe postanowienie zaskarżyła pozwana i zarzuciła naruszenie art. 168 §1 i art. 169 § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 380 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., przez ich błędne zastosowanie oraz naruszenie art. 45 Konstytucji RP przez jego niezastosowanie. We wnioskach skarżąca domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego i doręczenie jego odpisu z uzasadnieniem, ewentualnie o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dopuszczalność badania przez Sąd Najwyższy prawidłowości postanowienia w przedmiocie przywrócenia terminu uzasadnia powołanie przez skarżącą przepisu art. 380 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.

Zgodnie z art. 133 § 2 a k.p.c., pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, doręcza się na adres podany w rejestrze, chyba że strona wskazała inny adres do doręczeń. Według danych z rejestru przedsiębiorców KRS w dacie doręczenia skarżącej zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej jej siedziba znajdowała się w P. przy ul. W.[...]. W apelacji został natomiast wskazany przez pozwaną adres do doręczeń na ul. S. [...] w P. i tenże adres był wskazywany w kolejnych pismach w toku postępowania apelacyjnego. Powołane przez Sąd

Apelacyjny pismo z dnia 22 września 2012 r. (data wpływu 26 września 2012 r.) pozwana opatrzyła pieczętą firmową zawierającą adres siedziby wskazany w rejestrze przedsiębiorców oraz nagłówkiem zawierającym nazwę spółki i jej adres z rejestru. W przeciwieństwie do poprzednich pism nie wskazała w tym piśmie żadnego adresu dla doręczeń. Wskazać należy, że strona ma obowiązek podania adresu w pierwszym piśmie wnoszonym do sądu, natomiast nie ma obowiązku ponawiania informacji o adresie w pismach kolejnych, chyba że ulega on zmianie. Zasada ta dotyczy, w wypadku przedsiębiorców, zarówno adresu wpisanego do rejestru przedsiębiorców, jak i adresu dla doręczeń wskazanego w toku postępowania w trybie art. 133 § 2a zd. 1. Jeżeli zatem przedsiębiorca, korzystając z przyznanego mu przez ten przepis uprawnienia, wskazuje adres dla doręczeń, sąd jest zobowiązany do doręczania korespondencji na ten adres chyba, że przedsiębiorca wskaże inny adres dla doręczeń, lub wniesie o doręczanie korespondencji na adres wpisany w rejestrze. Nie stanowi takiego wniosku wpisanie wyłącznie w nagłówku pisma procesowego nazwy przedsiębiorcy z podaniem adresu siedziby wpisanego do rejestru (niezależnie od tego czy dane te wynikają z treści pieczętki firmowej, czy też strona je wpisała jako określenie podmiotu składającego pismo), jeżeli strona nie oświadcza, że rezygnuje z adresu dla doręczeń. Zmiana adresu dla doręczeń, lub odstąpienie od korzystania z tego uprawnienia musi wynikać *expressis verbis* z treści pisma, natomiast wyjaśnienie wątpliwości co do woli strony działającej bez pełnomocnika procesowego należy do sądu. Błędne zatem było stanowisko Sądu Apelacyjnego co do zawinienia przez pozwaną uchybienia terminowi do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia, a w konsekwencji także wadliwie odrzucono wniosek.

Uznając zażalenie za uzasadnione, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego należnych pozwanej orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349). Wobec błędnego oznaczenia strony powodowej jako Skarbu Państwa, podczas gdy jest to instytucja

gospodarki budżetowej, posiadająca osobowość prawną i wpisana do rejestru przedsiębiorców, orzeczono jak w punkcie pierwszym na podstawie art. 350 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.